

Zamyslenia na týždeň po 8. nedeli po Svätej Trojici

Utorok 24. júla 2018

Piesne: ES č. 538, 544

Text: Mt 22, 1 – 14

„IJežiš hovoril im zase v podobenstvách: 2Kráľovstvo nebeské je podobné človeku-kráľovi, ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi: 3I poslal sluhov, aby povolali pozvaných na svadbu; ale nechceli prísť. 4Poslal zase iných sluhov s odkazom: Povedzte pozvaným: Ajhľa, pripravil som hostinu, voly a kŕmny dobytok som pobil a všetko je hotové; poďte na svadbu! 5Ale oni nedbali a odišli: jeden na svoje pole, iný za svojím obchodom 6a ostatní pochytili jeho sluhov, zhanobili ich a pobili. 7Kráľ sa rozhneval, poslal vojská, zahubil vrahov a ich mesto podpálil. 8Potom povedal sluhom: Svadba je pripravená, ale pozvaní neboli jej hodní; 9preto choďte na rázcestia a koho len nájdete, zavolajte na svadbu! 10A sluhovia vyšli na cesty a pozháňali všetkých, ktorých našli, zlých aj dobrých. I naplnila sa svadobná sieň hodovníkmi. 11Keď potom kráľ vošiel pozrieť sa na hodovníkov a uzrel tam človeka neoblečeného do svadobného rúcha, 12povedal mu: Priateľu, ako si sem vošiel, keď nemáš svadobné rúcho? A on zanemel. 13Vtedy povedal kráľ sluhom: Zviažte mu nohy i ruky a vyhodte ho do vonkajšej tmy; tam bude plač a škrípanie zubov. 14Lebo mnoho je povolaných, ale málo vyvolených.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ježišove podobenstvá fascinujú hĺbkou svojej alegórie. Pozemský obraz svadby kráľovského syna je asi tým najúchvatnejším a najvýstižnejším prirovnaním k daniu, ktoré prebieha v duchovnej ríši nebeského kráľovstva. Podobenstvo oznamuje, že Boh pripravil pre človeka všetko. To jediné, čo Boh od človeka očakáva, je prijať pozvanie a všetko ostatné tomuto pozvaniu prispôbiť: podľa toho organizovať svoj život a zoraďovať priority, pričom Božie hody majú absolútnu prednosť. Akože by aj nemali, keď ide o svadbu Ženícha Krista so svojou nevestou cirkvou! Táto neustále prebiehajúca sobášna slávnosť spojenia Ducha Božieho s duchom ľudským poskytuje plnosť všetkého bytia. Nič dokonalejšie nejestvuje. Preto: „Poďte na svadbu!“ Dostali sme pozvanie do večnej ríše božského bytia. Ako reagujeme na túto Božiu invitáciu? Nedbáme na ňu a uberáme sa presne opačným smerom, než akým by sme mali? Dobrovoľne sa vzdáľujeme? Ak máme iné priority než svojho Boha a Jeho nebeskú hostinu, ak práve v tomto najdôležitejšom aspekte svojho života zlyhávame, tak potom Božieho kráľovstva naozaj nie sme „hodní“. V takom prípade sa ale netreba čudovať, ak budú na „svadbu“ namiesto nás pozvaní úplne iní hostia – takí, o ktorých by sa

nám ani len nesnívalo. Čo ak to budú napríklad ľudia „na rózcestiach“? Azda by sme si dovolili niečo voči tomu namietat? Ak sú to totiž oni, a nie my, ktorí sú neustále oblečení „v svadobnom rúchu“, teda žijú v trvalej bdelosti a pripravenosti prijať kráľovské pozvanie k vstupu do svadobnej siene, čiže do stavu priameho tvárou v tvár s Bohom, môže sa nám stať, že budeme zaskočení svojím vlastným „plačom a škripaním zubov“. Nedbalosť a nevďak voči Tvorcovi všetkého bytia, voči nebeskému hostiteľovi a Jeho Synovi sa happyendom zrejme neskončí. Po dôkladnej duchovnej úvahe nad týmto podobenstvom musí byť každému jasné, že Boží Syn Ježiš Kristus nemá ani najmenší úmysel ťahať nám v tomto ohľade medové motúzy popod nos. Boli sme „pozvaní“, teda „povolani, vyvolení“. Rozkrmáme a rozsekáme si svoju vyvolenosť na márne kusy svojimi na Boha nesústredenými pseudoaktivitami a behaním za modlami tohto sveta? Amen.

Modlitba:

Pán náš a Boh náš! Zlyhávame. Príliš sa nechávame unášať behom tohto sveta namiesto toho, aby všetka naša pozornosť bola upriamená na Teba a Tvoje pozvanie zasadnúť za stôl prestretý pre tých, ktorí chcú s Tebou stolovať naveky. Prosíme Ťa, prijmi nás na milosť, a to pre lásku a obeť Tvojho Syna Ježiša Krista. Mocou a pôsobením Tvojho Svätého Ducha nás zaodej svadobným rúchom a učiň nás hodnými prebývať v Tvojom bytí naveky. Amen.

Mgr. Dana Chovanová, evanjelická a. v. duchovná na dôchodku, Bratislava